

Núm. de Rotlle TSJP 0000001/2020
Núm. de Causa: Execució OP 1080011/2018

AUTE 54-2020

PARTS:

Apel·lant: Sr. D.M.C.

Advocat: Sr. Jordi ZGAFAS PICAÑOL

Apel·lat: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-tres de març de dos mil vint.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'Aute de data 16 d'octubre de 2019 dictat per la Batlle instructora, en el marc de l'execució de l'Ordenança penal dictada en la causa de referència, seguida per un delictes major d'amenaces condicionals, un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic, un delictes menor d'injúries a l'autoritat, un delictes menor de violació de domicili i les contravencions penals de resistència lleu, d'amenaces lleus i de possessió per consum de marihuana. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que per Ordenança penal de data 6 de gener del 2018 la Batlle condemnà a D.M.C., com autor responsable d'un delictes major d'amenaques condicionals, d'un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic, d'un delictes menor d'injúries a l'autoritat, d'un delictes menor de violació de domicili i les contravencions penals de resistència lleu, d'amenaques lleus i de possessió per consum de marihuana, a una pena única de 10 mesos de presó condicional qualificada a no entrar en contacte amb el seu pare D.M.M., amb un termini de suspensió de la pena de quatre anys i multa en la quantitat de 500 euros.

Dita resolució va esdevenir ferma i executòria el mateix dia que fou dictada en no mostrar les parts oposició a la mateixa.

II.- RESULTANT: que en seguiment a la petició efectuada pel Ministeri Fiscal a l'informe de data 29 de maig del 2019, per aute de data 16 d'octubre del 2019 la Batlle instructora, en el marc de l'execució de l'ordenança penal ans referida, va decidir revocar totalment la suspensió de la condemna privativa de llibertat condicional imposada per Ordenança penal de data 6 de gener de 2018 a D.M.C., acordant la revocació dels 10 mesos de presó condicional els quals passaran a ser 10 mesos de presó ferma.

III.- RESULTANT: que contra l'esmentat aute ha interposat recurs d'apel·lació la defensa de D.M.C., tot sol·licitant la revocació del mateix, en el sentit d'acordar que la revocació de la pena suspesa sigui únicament d'un mes d'arrest nocturn. Considera la defensa de M. que ara se li comencen a revocar totes les condemnes suspeses que té per varis delictes comesos, i que si se l'hagués revocat la primera condemna probablement no hagués comés els altres delictes, demanant a més que li sigui d'aplicació l'indult de data 18 d'octubre de 2019.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat i interessa la íntegra confirmació de la resolució recorreguda en el marc d'aquesta causa, per quant considera que *"les funcions de repressió i prevenció de les penes imposades resten força innòcues, mostrant M. poques expectatives de reinserció"*. Pel que fa a la petició de substitució de la pena, es remet a la

jurisprudència de la sala penal, i assenyala que la substitució no és d'aplicació a les penes revocades.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que impugna la part recurrent la decisió de la Batlle de revocar de forma total la suspensió de l'execució de la pena única de deu mesos imposada a D.M.C., demanant que la revocació sigui parcial en atenció a que si la revocació s'hagués produït després de la comissió dels primers fets delictius durant el període de la suspensió, la revocació hauria sigut parcial i no total. Demana la part recurrent que la revocació sigui només d'1 mes d'arrest nocturn després de realitzar la substitució adequada i que s'apliqui l'indult de data 18 d'octubre de 2019.

No es qüestiona que D.M.C., durant el període de quatre anys en què es va fixar la suspensió de l'execució de la pena de 10 mesos de presó, a la què va ser condemnat per ordenança penal de 6 de gener del 2018 per la comissió d'un delictes major d'amenaques condicionals, un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic, un delictes menor d'injúries a l'autoritat, un delictes menor de violació de domicili i les contravencions penals de resistència lleu, d'amenaques lleus i de possessió per consum de marihuana, va cometre: **1.-** en data 3 de setembre del 2018 un delictes menor de conducció de vehicle automòbil amb un grau d'alcoholèmia superior a 0,8 grams d'alcohol per litre de sang i un delictes menor de conducció temerària pels quals va ser condemnat per ordenança penal de la mateixa data; **2.-** en data 21 de maig del 2019 un delictes menor de violació de domicili pel què va ser condemnat per ordenança penal de data 22 de maig del 2019; **3.-** en data 7 de juny del 2019 un delictes menor de tràfic de marihuana pel què va ser condemnat per ordenança penal de la mateixa data; i **4.-** en data 10 de juny del 2019 un delictes menor de crebantament de condemna pel què va ser condemnat per ordenança penal de la mateixa data.

En cas de l'incompliment de la condició de no tornar a delinquir, l'article 64.3 del Codi penal estableix l'obligació d'ordenar que s'executi totalment o parcialment la pena suspesa, i la revocació ha estat correctament acordada de forma total.

Per decidir si la revocació de la suspensió ha de ser total o parcial s'ha de valorar el nombre de delictes comesos durant el període de suspensió, la seva naturalesa i també el temps transcorregut entre la seva comissió i la data de concessió de la suspensió perquè aquestes circumstàncies posen de manifest que l'expectativa en què es va fonamentar la suspensió de l'execució

de la pena –la reinserció social del condemnat– ja no pot ser mantinguda i revelen la perillositat criminal de l'autor per la seva tendència a la repetició de fets delictius. També constitueix un element a considerar l'actual situació del condemnat, sobre tot en aquells supòsits en què ha transcorregut molt de temps entre el fet que motiva la revocació i la resolució en què s'acorda, per determinar si el pronòstic sobre el seu comportament futur que pot efectuar-se pel seu historial delictiu, es pot o no confirmar per les seves actuals circumstàncies personals, socials i familiars.

En el cas del recurrent, la comissió d'un total de cinc delictes menors durant el període de suspensió, tots ells durant el primer any i mig del termini de quatre anys, evidencia que l'expectativa de no tornar a delinquir què va fonamentar la concessió de la suspensió de la condemna ja no pot ser mantinguda, donat el nul efecte dissuasiu per a la repetició de conductes delictives que li va produir dita condemna.

La revocació total de la suspensió de la condemna resulta, per tant, adequada.

El fet de no haver estat acordada la revocació després de cometre el primer delicte no pot operar como a factor per acordar la revocació parcial peticionada, ja que es fonamenta en una hipòtesi no comprovada, qual és que la revocació hauria estat parcial, i, en qualsevol cas, el factor decisiu és el reiterat incompliment de la condició de no tornar a delinquir i que el transcurs del temps ha permès comprovar.

D'altra banda, no es coneixen les circumstàncies personals, familiars i laborals del recurrent, de forma que el pronòstic sobre la seva perillositat criminal sustentada en la reiteració en la activitat delictiva necessàriament ha de ser negatiu i determinant de la procedència de la revocació total.

II.- CONSIDERANT: que la desestimació de la pretensió principal comporta també la formulada de forma subsidiària, relativa a la substitució de la pena de presó per la d'arrest nocturn amb caràcter previ a la determinació de la part que, segons es diu sense cap justificació en el recurs, hauria de complir el condemnat.

No obstant, hem de deixar constància de que la substitució pretesa, encara que la revocació hagués estat parcial, no seria possible.

L'article 65.2 del Codi Penal preveu la possibilitat de que el tribunal substitueixi, en sentència o posteriorment a instància de part, les penes de

presó imposades fins a un any per una pena d'arrest a complir en un centre penitenciari.

La substitució no la considerem possible perquè només és aplicable a la modalitat de la pena de presó imposada, però no a la pena revocada per reincidència, és a dir, quan el condemnat ha tornat a delinquir (Sentència TSJP 0000074/17 i TSJP 0000148/18).

La substitució suposa un benefici pels condemnats amb un pronòstic favorable de reinserció social que permet compatibilitzar la sanció penal amb la continuïtat –amb les limitacions pròpies del compliment de la pena substitutiva– de la seva vida personal, familiar o laboral.

Per això considerem que la substitució no resulta viable quan ja s'ha concedit al condemnat la possibilitat d'eludir l'efectiu compliment de la pena mitjançant la seva suspensió, perquè no es pot beneficiar d'un altra mesura alternativa qui voluntàriament ha provocat la revocació del benefici inicialment atorgat.

Una interpretació extensiva d'aquesta disposició provocaria una inseguretats jurídica en l'aplicació de les penes pronunciades perquè l'article 65.2 del Codi penal està previst per substituir les penes fermes imposades *ab initio*, quan el compliment ininterromput de la pena no sigui necessari per afavorir la reinserció social del condemnat, i no per beneficiar al qui se li revoca la pena per haver tornat a delinquir, dins del termini de suspensió.

El recurrent va tenir la oportunitat d'eludir el compliment continuat de la pena en un establiment penitenciari i no va saber aprofitar-la, de forma que ara no es pot beneficiar d'una substitució de la pena inicialment imposada.

Finalment, la Sala no pot pronunciar-se sobre la petició d'aplicació de l'indult de data 18 d'octubre del 2019 per haver-se fet per primera vegada en l'escrit del recurs, tenint en compte que, per la naturalesa devolutiva del recurs d'apel·lació, només podem resoldre sobre aquelles qüestions prèviament plantejades davant el batlle o tribunal “*a quo*” i resoltes en la resolució recorreguda.

El recurs d'apel·lació, per tot el que s'ha exposat, ha de ser desestimat.

III.- CONSIDERANT: que havent estat desestimat íntegrament el recurs, procedeix imposar a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta segona instància.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada de D.M.C. contra l'aute de data 16 d'octubre del 2019 dictat per la Batlle en l'executòria núm. 1080011/2018

2.- Confirmar íntegrament dit aute

3.- Imposar a la part apel·lant les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho manem i signem.